

РЕШЕНИЕ

№ 4720

гр. София, 14.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4433** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

4

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение от 01.03.2021 г., постановено по НАХД № 13970/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 93 с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № 422/13.12.2017 г. на началника на Митница Столична, с което на [фирма] на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за митниците е наложена имуществена санкция в размер на 1188, 47 лв. за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се да се отмени и да се отмени наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба изразява становище за неоснователност на жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С решение от 01.03.2021 г., постановено по НАХД № 13970/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 93 с-в е потвърдено наказателно постановление № 422/13.12.2017 г. на началника на Митница Столична, с което на [фирма], на основание чл. 234, ал. 2, т. 1, във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за митниците е наложена имуществена санкция в размер на 1188, 47 лв. за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 15.02.2017 г. с М. № 17G005807H002756 [фирма] поставил под режим допускане за свободно обращение – крайно потребление стока с пореден номер на М. „бланширани лешници в директни вакуумни опаковки x 25 кг. – 2000 кг- нето и държава на произход Република Турция. Заплатено било ДДС в размер на 6602, 58 лв., като процесната стока била декларирана в Т. код 2008 19 19 30, който предвижда ставка на мито 0%. Съгласно декларацията (клетка 8) получател на стоките е [фирма], като в клетка 33 е посочен код на стоката 2008 19 19 30. За митническото оформяне на стоката по М. № 17G005807K002756 били приложени фактура № 011160 от 01.02.2017 г., Е. 1) G0045000, турска износна митническа декларация № 17341200EX036547, DV 1 – 1 брой, фитосанитарен сертификат № A2935631, общ документ за влизане CED № CED.BG.2017.0008017, здравен сертификат № 17-52-000161, нотариално заверено пълномощно за пряко представителство към [фирма]. На 23.02.2017 г. била извършена проверка за правилното тарифно класиране и била взета проба от декларираната стока, за което бил съставен протокол за вземане на проби № 83/23.02.2017 г., изпратен за анализ в Централната митническа лаборатория със заявка за анализ или контрол. Съгласно заключенията, отразени в митническата лабораторна експертиза, изследваният продукт представлява цели ядки от лешници с напълно отстранени черупки и обвивки, характерен светлобежов цвят и вкус, характерен за термично необработени ядки от лешници без страничен привкус, като в изпитаната проба се открива активен ензимен комплекс, индикация за прилагане на лека термична обработка на ядките с цел отстраняване на външната обвивка (бланширане), без да промени естеството на суров продукт. Предвид това и съгласно Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура и съобразно становището на Ц. , стоката следвало да се класира в позиция 0802 „други черупкови плодове, пресни или сушени, дори без черупките им, или обелени и в код по КН 0802 22 00, обхващащ лешници, пресни или сушени, без черупки. При извършената проверка било прието, че стоката не следвало да се класира в декларирания код по КН 2008 19 19 тъй като била обработена по методи за глава 8 на КН. Било установено, че за Т. код 0802 22 00 е предвидена ставка на мито 3% и съгласно ставката на митото по действителния Т. код действително дължимото мито е в размер на 990, 39 лв., като с тарифирането по код 2008 19 19 при ставка на мито 0%, е избегнато заплащането на посочената стойност, а действително дължимият ДДС е в размер на 6800 лв., съответно избегнато е частично заплащане на ДДС в размер на 198, 08 лв., представляващ разликата между дължимия

и реално заплатен ДДС. По този начин [фирма] е избегнало държавни вземания в размер на 1188, 47 лв., от които заплащане на мито в размер на 990, 39 лв. и ДДС в размер на 198, 08 лв. При така установените обстоятелства на дружеството бил съставен АУМН за нарушаване на чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, въз основа на който било издадено наказателното постановление. В хода на съдебното производство първоинстанционният съд е изслушал и приел заключението по изготвено съдебна експертиза, като е възприел отговорите, дадени от експерта.

От правна страна СРС е приел, че както АУМН, така и наказателното постановление, са съставени, респективно издадени от компетентни лица, приел е за извършено нарушението по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е направил законосъобразни изводи. Спор между страните по отношение на фактите не съществува. На търговското дружество – касатор в производството пред настоящата инстанция е наложена имуществена санкция в размер на 1188, 47 лв. за нарушение по чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (митническа измама, изразяваща се в избягването или в опит да се избегне пълно или частично заплащане или обезпечаване на митните сборове или на другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи). От събраните по делото доказателства се установява, че на 15.02.2017 г. с М. № 17G005807H002756 [фирма] поставил под режим допускане за свободно обращение – крайно потребление стока с пореден номер на М. „бланширани лешници в директни вакуумни опаковки х 25 кг. – 2000 кг. нето и държава на произход Република Турция. Заплатено било ДДС в размер на 6602, 58 лв., като процесната стока била декларирана в Т. код 2008 19 19 30, който предвижда ставка на мито 0%. Съгласно декларацията (клетка 8) получател на стоките е [фирма], като в клетка 33 е посочен код на стоката 2008 19 19 30. Правилно първоинстанционният съд, е съобразил заключението по изслушаната експертиза, съгласно което съгласно обвързващите тарифни информации № FR-RTC-2016-006442, и № DE19601/15-1 бланшираните лешници би следвало да се класифицират като сурови продукти с тарифен код 0802 22 00, като дължимите мито и ДДС за довнасяне за бланширани лешници по М. № 17 BG005807H002756/15.02.2017 г. с код по КН 0802 22 00 са в размер на 1188, 47 лв. Предвид това и съгласно Правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура и съобразно становището на Ц., стоката следва да се класира в позиция 0802 „други черупкови плодове, пресни или сушени, дори без черупките им, или обелени и в код по КН 0802 22 00, обхващащ лешници, пресни или сушени, без черупки. Стоката не следва да се класира в декларирания код по КН 2008 19 19 тъй като е била обработена по методи за глава 8 на КН. За Т. код 0802 22 00 е предвидена ставка на мито 3% и съгласно ставката на митото по действителния Т. код действително дължимото мито е в размер на 990, 39 лв., като с тарифирането по код 2008 19 19 при ставка на мито 0%, е избегнато заплащането на посочената стойност, а действително дължимият ДДС е в размер на 6800 лв., съответно избегнато е частично заплащане на ДДС в размер на 198, 08 лв., представляващ разликата между дължимия и реално заплатен ДДС. По този начин [фирма] е избегнало държавни вземания в размер на 1188, 47 лв., от които заплащане на мито в размер на 990, 39 лв. и ДДС в размер на 198, 08 лв.

Въз основа на изложеното, тази инстанция намира касационната жалба за неоснователна. Първоинстанционното решение като валидно, допустимо и правилно

следва да се остави в сила.

Като съобрази направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, 8 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.03.2021 г., постановено по НАХД № 13970/2020 г. на СРС, наказателно отделение, 93 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2